

handling, nemlig at den staaende Arrest ikke skulde kunne udstrækkes over 27 Timer, fordelt paa 3 Dage, blev, som det vil erindres, den Gang vedtaget, men den høitærede Minister ønsker nu, at denne Straf skal kunne idømmes for et Tidsrum af 4 Døgn og saaledes udstrækkes til 36 Timer. Udvalget har ikke troet at kunne slutte sig hertil, og jeg kan i saa Henseende i det Hele ganske henholde mig til de Bemærkninger, der bleve fremsatte ved Sagens 2den Behandling. Hvad man her vil indføre, er jo i det Væsentlige en Straf, der er virksom og strengt virksom, men som dog efter sit Væsen kun kan være kortvarig, og Udvalget tror, at staaende Arrest i 27 Timer er tilstrækkelig i saa Henseende. — Det næste Forslag er stillet af Ministeren til § 38 og tiltraadt af Udvalget. Dets Indhold blev allerede bragt paa Dmtale forrige Gang. Det høitærede Ting vil erindre, at vi den Gang vedtog, at den, der ved Dom havde mistet sit Embede eller Bestilling, atter skulde kunne arbejde sig op, naar han udmærkede sig ved tapper Daad eller — og det var den Endring, som Thinget sidste Gang vedtog — i det Mindste i et Aar havde vist et rovsærdigt Forhold. Den høitærede Minister foreslaar nu, at der i Stedet for de sidste Ord skal sættes: „i Krig eller under farefulde Forhold har udmærket sig ved tapper eller modig Daad“, saaledes altsaa, at Afdgangen til Forfremmelse staar den Paagjældende aaben, ikke blot naar han har udmærket sig ved tapper Daad i Krig, men ogsaa naar han under farefulde Forhold har udmærket sig ved tapper eller modig Daad. Det vil erindres, at Udvalget i Mottøringen af sine Endringsforslag kom saa nær ind paa den Tanke, som den høitærede Minister nu har givet Udtryk, at Udvalget selvfølgelig, tør jeg sige, har ment at maatte slutte sig dertil. — Endringsforslaget til § 39 af den høitærede Minister er ligeledes tiltraadt af Udvalget og gaar i det Væsentlige ud paa af Paragrafen at udtage Ordet „Skildvagt“, saa at Korfardens Tab ved Nedsettelse i de Me-

niges anden Klasse ikke skal være til Hindring for at bruge den Paagjældende som Skildvagt. Udvalget har her troet at maatte høre sig for de praktiske Grunde, som have ledet den høitærede Minister til dette Endringsforslag, idet vi mene, at det dog altid vil staa Befalingsmændene aabent at tage Hensyn til den Paagjældendes Forhold ved Besættelsen af Honorposter; hvor det gjælder en saadan Honorpost for en Skildvagt, vil denne jo ikke let blive betroet til Nogen, som er nedsat i de Meniges 2den Klasse. — Langt vigtigere er Endringsforslaget under Nr. 4 til § 40. Det vedrører, som det vil ses, Nedsettelsen i de Meniges 2den Klasse, idet Krigsministeren foreslaar, at denne Straf kun skal kunne anvendes i de særlige Tilfælde, hvor Lovens specielle Del har gjort Anvendelse af den, og det høitærede Ting vil erindre, at dette er Tilfældet med de to Paragrafer, som omhandle Fejghedsforbrydelser. I saa Henseende har Udvalget ikke kunnet dele den høitærede Ministers Anskuelse, men tror, at man bør blive staaende ved, hvad Thinget vedtog forrige Gang, nemlig, at Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse ogsaa skal kunne benyttes udenfor disse særlig nævnte Tilfælde, nemlig, naar den Paagjældende i sin Tjenestetid har begaaet en Forbrydelse, hvorfor han skal anses efter den almindelige borgerlige Straffelovgivning, og som i den offentlige Mening medfører Vanære, og dernæst, naar en menig Krigsmand gjentagne Gange har været underkastet Fængselsstraf, og Krigsretten saa finder Anledning til at anvende denne Straf enten alene eller i Forbindelse med Fængselsstraf. Det høitærede Ting vil have bemærket, at Udvalget under Nr. 5 har stillet et særligt Forslag, som jeg håaber i høi Grad vil imødefomme den høitærede Ministers Tanke, idet dette Forslag nemlig stiller det klart, at Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse kan anvendes af Krigsretten, naar den dertil finder Anledning, men at det ikke skal være nogen Nødvendighed, selv ikke i det Tilfælde, som omhandles i Paragrafens Nr. 1, nemlig